

JUSTITS MINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Udenrigsminister Lene Espersen
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

Dato: 29. november 2010
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2010-151-0441
Dok.: AHS40311

Kære udenrigsminister

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg sendes vedlagt besvarelse af spørgsmål nr. 2 (Alm. del), som Folketingets Europaudvalg har stillet til udenrigsministeren den 6. oktober 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfoed (EL).

Med venlig hilsen

Lars Barfoed

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Europaudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes - som lovet på mødet i Europaudvalget den 1. oktober 2010 - oversende et notat, der uddyber konsekvenserne for dansk ret af de foreslåede strafferammer i forslaget til direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi (KOM (2010) 95), særligt hvad der skal forstås ved formuleringen "straf indtil" i beskrivelsen af forslagets strafferammer.”

Svar:

1. Det bemærkes indledningsvist, at det ovennævnte forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA er fremsat efter Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), 3. del, afsnit V, og forslaget er derfor omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender. Danmark deltager således ikke i vedtagelsen af direktivforslaget, som ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

2. Direktivforslaget er fremsat efter artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, i TEUF. Det fremgår heraf, at Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure ved direktiv kan fastsætte minimumsregler for det strafferetlige samarbejde og gennemføre minimumsharmonisering af, hvad der skal anses for strafbare handlinger og strafferammer. Da der er tale om minimumsharmonisering, er der ikke noget til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indfører et højere niveau for strafferammerne i deres nationale lovgivning.

3.1. Hvis direktivet var bindende for og fandt anvendelse i Danmark, er det den foreløbige vurdering, at størstedelen af strafferammerne, som de fremgår af det seneste forslag forelagt for Rådet på rådsmødet 7.-8. oktober 2010, ville være i overensstemmelse med dansk ret. Som det fremgår af samlenotat vedrørende sager inden for Justitsministeriets ansvarsområder til brug for rådsmødet den 7.-8. oktober 2010, side 42, ville en dansk tilslutning til forslaget dog medføre, at strafferammen i enkelte tilfælde formentlig vil skulle forhøjes.

3.2. Det drejer sig bl.a. om straffelovens § 217, hvorefter den, der skaffer sig samleje ved anden ulovlig tvang end vold eller trussel om vold, straffes med fængsel indtil 4 år. Direktivforslaget forudsætter imidlertid en

minimumsstrafferamme på 5 år for kønslig omgængelse med et barn, hvor der gøres brug af tvang, magt eller trusler, når barnet er over den seksuelle lavalder. Den seksuelle lavalder skal efter direktivforslaget forstås i overensstemmelse med national lovgivning i den pågældende medlemsstat.

3.3. Der kan endvidere rejses spørgsmål om, hvorvidt dansk ret er i overensstemmelse med direktivets krav til strafferammer for overværelse af en forestilling med utugtig optræden.

Efter dansk ret straffes den, der som tilskuer overværer en forestilling med utugtig optræden med deltagelse af en person under 18 år efter straffelovens § 235 a, stk. 2, jf. lovens § 235 a, stk. 1, med bøde eller fængsel i indtil 1 år. Det foreliggende direktivforslag forudsætter imidlertid en strafferamme på minimum 2 år, når en person bevidst overværer en pornografisk optræden, hvori børn optræder, når barnet er under den seksuelle lavalder. Når barnet er over den seksuelle lavalder forudsætter direktivforslaget en strafferamme på minimum 1 år.

3.4. Hvis det foreliggende direktivforslag fandt anvendelse i forhold til Danmark, ville det endvidere kunne være nødvendigt at forhøje strafferammerne i forhold til udnyttelse af et barn til børneprostitution.

Efter straffelovens § 222 straffes den, som har samleje med et barn under 15 år, med fængsel indtil 8 år. Hvis barnet er under 12 år, eller gerningsmanden har skaffet sig samlejet ved tvang eller fremsættelse af trusler, kan straffen stige til fængsel indtil 12 år.

Straffeloven i §§ 223 og 223 a indeholder endvidere bestemmelser om straf for den, der i nærmere angivne situationer har samleje med en person under 18 år. Strafferammen efter bestemmerne er fængsel indtil henholdsvis 4 og 2 år.

Straffelovens §§ 228 og 229 indeholder herudover bestemmelser om straf for rufferi mv. Strafferammen i disse bestemmelser er fængsel i indtil henholdsvis 4, 3 og 1 år.

Det kan endelig nævnes, at straffeloven i § 262 a indeholder en bestemmelse om straf for menneskehandel. Strafferammen er fængsel indtil 8 år.

Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter efter straffelovens § 23 alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.

Med direktivforslaget lægges der op til, at en person, der hverver, drager fordel af eller på anden måde udnytter et barn til børneprostitution skal kunne straffes efter en minimumsstrafferamme på henholdsvis 8 og 5 år afhængigt af, om barnet var under eller over den seksuelle lavalder.

I de tilfælde, hvor et konkret forhold er omfattet af straffelovens § 222 om samleje med et barn under 15 år og § 262 a om menneskehandel vil dansk ret være i overensstemmelse med direktivforslaget. I det omfang de nævnte handlinger alene er omfattet af straffelovens §§ 223, 223 a, 228 eller 229, vil dansk ret ikke opfylde direktivforslagets strafferammekrav på henholdsvis 8 og 5 år.

3.5. Ud over de nævnte ændringer vil muligvis også andre af forslagets bestemmelser kunne nødvendiggøre enkelte ændringer af dansk ret.

4. Det forventes, at forslaget de kommende måneder behandles i de relevante arbejdsgrupper med henblik på at opnå politisk enighed herom i Rådet. Herefter skal forslaget behandles af Europa-Parlamentet. Når det endelige forhandlingsresultat foreligger, vil Justitsministeriet overveje behovet for, at direktivet helt eller delvist gennemføres i dansk ret.